

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΛΟΓΟΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΑΘΗΝΑΣ
23/05/2021

Πραγματοποιούμε την σημερινή ΕΑ/ΓΣ του Συνδικάτου μας για να κάνουμε έναν απολογισμό της δράσης μας αυτά τα 3,5 χρόνια, αλλά και να συζητήσουμε το πως καλύτερα θα σχεδιάσουμε και θα οργανώσουμε την πάλη μας.

Απέναντι στο νομοσχέδιο έκτρωμα της κυβέρνησης, που φέρνει τις ανατροπές του αιώνα με 10ωρη εργασία με απλήρωτες υπερωρίες, δουλειά μέχρι και 13 ώρες την μέρα, κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας, κατάργηση του ΣΕΠΕ και ταυτόχρονα για να εξασφαλίσει ότι όλα αυτά θα γίνουν πράξη, νέα σοβαρά εμπόδια στην οργάνωση και συλλογική δράση και διεκδίκηση των εργαζομένων. Για μας είναι αιτία πολέμου.

Απέναντι στα σχέδια της κυβέρνησης και εργοδοσίας, μαζί με τα τσιράκια τους μέσα στο εργατικό – συνδικαλιστικό κίνημα, εμείς δυναμώνουμε το δικό μας όπλο, το Συνδικάτο μας, οργανωνόμαστε και συμμετέχουμε συλλογικά στη ζωή και τη δράση του, στις ΓΣ. Απαντάμε με τη μαζική μας συμμετοχή στις αρχαιρεσίες που θα πραγματοποιηθούν περίπου στα μέσα Ιούνη, που αν φτάσουμε και ξεπεράσουμε τους προηγούμενους ψηφίσαντες αυτό θα αποτελέσει σφαλιέρα σε αυτούς που θέλουν τους εργάτες ανοργάνωτους, ξεκομμένους από το Συνδικάτο, για να μπορούν να μας ξεζουμίζουν ανενόχλητα.

Είναι μια μάχη που πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να ισχυροποιηθεί το Συνδικάτο μας. Για να μπορούμε να οργανώνουμε καλύτερα τον αγώνα μας για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας, για τα ωράρια, το πενθήμερο, την ασφάλιση, τα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα, τη ζωή και την υγεία μας.

Έχει περάσει πάνω από ένας χρόνος και η πανδημία του κορονοϊού είναι σε εξέλιξη. Οι ευθύνες της κυβέρνησης για την αντιμετώπιση της είναι εγκληματικές, με αποτέλεσμα η υγεία του λαού να παραμένει απροστάτευτη και να επιδεινώνεται, θρηνούμε χιλιάδες νεκρούς από την πανδημία. Δεν έχει πάρει κανένα ουσιαστικό μέτρο για να ενισχυθεί το δημόσιο σύστημα υγείας με τον απαραίτητο εξοπλισμό και προσωπικό. Δεν ενισχύει τα μέσα μαζικής μεταφοράς ώστε να αποφεύγεται ο συνωστισμός. Επιμένει συνειδητά να μην παίρνει τα απαραίτητα μέτρα προστασίας στους χώρους δουλειάς, που έχουν γίνει εστίες υπερμετάδοσης του ιού, για να μην χάσει η εργοδοσία κανένα ευρώ από τα δισεκατομμύρια που βγάζει από τον δικό μας κόπο και ιδρώτα. Αρνείται

κατηγορηματικά να προχωρήσει σε πραγματική επίταξη του ιδιωτικού τομέα υγείας, αντίθετα μοιράζει εκατομμύρια ευρώ στα κοράκια τους κλινικάρχες που θησαυρίζουν από την αγωνία και την λαχτάρα του λαού μας.

Την ίδια στιγμή μάλιστα μοιράστηκαν απλόχερα εκατομμύρια ευρώ ως αποζημίωση στις κατασκευαστικές εταιρίες που διαχειρίζονται τους αυτοκινητοδρόμους για την «χασούρα» που είχαν λόγω της μείωσης των μετακινήσεων την περίοδο της καραντίνας, ενώ εμάς μας έβγαλε το λάδι για να πάρουμε την έκτακτη ενίσχυση των 800 ευρώ στο 1^ο κύμα της πανδημίας και μετά από σειρά κινητοποιήσεων και παρεμβάσεων στα Υπουργεία Οικονομικών και Εργασίας μαζί με την Ομοσπονδία μας.

Η πολιτική της κυβέρνησης είναι εγκληματική επίσης γιατί σταθερά αξιοποιεί την πανδημία και τους περιορισμούς για να περάσει μέτρα που καμία σχέση δεν έχουν με την προστασία της υγείας του λαού, ίσα-ίσα βρίσκει την ευκαιρία να προωθήσει την αντιλαϊκή πολιτική της με βάση τις υποδείξεις της Ε.Ε. και τους διακαείς πόθους των εργοδοτών και του ΣΕΒ. Στο όνομα της «έκτακτης ανάγκης» πέρασε μια σειρά ΠΝΠ δήθεν ως προσωρινά μέτρα, που όπως επιβεβαιώθηκε, είναι μέτρα που ήρθαν για να μείνουν και τσακίζουν κι άλλο τα εργατικά – λαϊκά δικαιώματα.

Σε αυτές τις συνθήκες η κυβέρνηση της ΝΔ φέρνει τις νέες αντεργατικές ανατροπές, υλοποιώντας κατά γράμμα τα «θέλω» του κεφαλαίου.

Όλες οι διατάξεις που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο που παρουσίασε ο υπουργός Εργασίας Χατζηδάκης είναι απαιτήσεις του κεφαλαίου συνολικά, αλλά και της εργοδοσίας του κλάδου μας, των κατασκευαστικών ομίλων και μεγαλοεργολάβων. Για να ανασάνει η οικονομία, όπως λένε, δηλαδή για να διασφαλιστούν και να αυξηθούν τα κέρδη των λίγων, απαραίτητος όρος είναι το τσάκισμα των δικαιωμάτων και κατακτήσεων των εργαζομένων, η αύξηση της εκμετάλλευσής τους.

Το πολυδιαφημιζόμενο «εθνικό σχέδιο ανάκαμψης» που ευαγγελίζεται ο πρωθυπουργός και συνολικά η κυβέρνηση θα έχει βαριές συνέπειες για την εργατική τάξη. Προϋποθέτει την υλοποίηση συγκεκριμένων αντιλαϊκών προαπαιτούμενων για την εκταμίευση πόρων από το Ταμείο Ανάκαμψης της ΕΕ, εκτός από τα δωράκια και τα προνόμια στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους με φοροαπαλλαγές και ζεστό χρήμα από το ξεζούμισμα των εργαζομένων. Προϋποθέτει δηλαδή ριζικές μεταρρυθμίσεις με νομοσχέδια αντεργατικά πάνω στα εργασιακά, την ενίσχυση της καταστολής, το χτύπημα της συνδικαλιστικής δράσης κ.ά.

Για να το πούμε πιο απλά, για να μοιραστούν τα 32 δις του ταμείου ανάκαμψης στους επιχειρηματικούς ομίλους, πρέπει να τα πληρώσουν 2 φορές οι εργαζόμενοι.

Με τα ίδια κριτήρια έρχεται να κουμπώσει και η λεγόμενη «πράσινη ανάπτυξη» και ο ψηφιακός μετασχηματισμός της οικονομίας.

Η εμπειρία του λαού αποδεικνύει στην πράξη ποιος θα την πληρώσει κι εδώ. Οι «πράσινες» επενδύσεις φέρνουν περισσότερους «πράσινους» φόρους και πιο ακριβή ενέργεια, ηλεκτρικό ρεύμα για το λαό, ενώ στο όνομα της προστασίας του περιβάλλοντος κλείνουν λιγνιτικές μονάδες, αφήνοντας πίσω χιλιάδες άνεργους, την ίδια ώρα που γεμίζουν τα βουνά με ανεμογεννήτριες.

Ενώ η μεγάλη πυρκαγιά στα Γεράνεια όρη ανέδειξε ότι αιτίες για αυτή την καταστροφή – εκτός της υποχρηματοδότησης της πυροσβεστικής – είναι και η εμπορευματοποίηση της γης, είναι ο περιβαλλοντικός νόμος που η κυβέρνηση ψήφισε εν μέσω πανδημίας, που δίνει νέες διευκολύνσεις για επενδύσεις σε δάση, ακόμη και προστατευόμενες περιοχές. Δηλαδή "δωράκια" της κυβέρνησης σε μονοπωλιακούς ομίλους της "πράσινης ανάπτυξης" και των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας. Δεν είναι τυχαίο ότι κεφάλαια μεταφέρονται από το κατασκευαστικό κομμάτι, στον τομέα της ενέργειας που δραστηριοποιούνται και οι 5 μεγάλοι κατασκευαστικοί όμιλοι.

Αυτή είναι η περίφημη επιστροφή στην «κανονικότητα» για την οποία πανηγυρίζουν τόσο η σημερινή, όσο και προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με τα παπαγαλάκια τους. Μια «κανονικότητα» με διαμορφωμένους άθλιους όρους εργασίας και δουλειά από το πρωί μέχρι το βράδυ, που δεν κατάφερε να αποτρέψει την εκδήλωση της νέας καπιταλιστικής κρίσης.

Η εργοδοσία και η κυβέρνηση μαζί με τα υπόλοιπα κόμματα του κεφαλαίου κάνουν προσπάθεια να καλλιεργήσουν ένα κλίμα εθνικής ομοψυχίας, για το «κοινό καλό» να συμβιβαστούμε με τα ψίχουλα, να ρίξουμε τις απαιτήσεις για να έχουμε δουλειά. Την ώρα που τα μεροκάματα παραμένουν καθηλωμένα στον πάτο, νέοι εργαζόμενοι μπαίνουν στην οικοδομή με 25 – 30 ευρώ, η ανασφάλιστη εργασία και το παζάρι ενσήμων οργιάζει, τα ωράρια έχουν γίνει λάστιχο ανάλογα με την πίεση των χρονοδιαγραμμάτων του κάθε έργου και όταν το έργο ολοκληρωθεί ο οικοδόμος μένει πάλι ξεκρέμαστος, χωρίς να γνωρίζει πότε και αν θα ξαναπιάσει δουλειά, αν θα πάρει έστω και αυτό το πενιχρό επίδομα ανεργίας, που για το μεγαλύτερο κομμάτι των συναδέλφων οι προϋποθέσεις που απαιτούνται δεν πιάνονται ποτέ.

Η όποια ανάκαμψη υπήρξε στον κλάδο την τελευταία τριετία και η σταθεροποίηση πλέον σε πολύ χαμηλά επίπεδα, που καμιά σχέση δεν έχει με προηγούμενα χρόνια καθώς ο κλάδος έχει συρρικνωθεί, ούτε έφερε ούτε και πρόκειται να φέρει ανάκαμψη στη ζωή μας. Ο λόγος είναι προφανής, χρειάζεται όμως να το αναδεικνύουμε. Όλα τα έργα από την αρχή μέχρι το τέλος, από τον σχεδιασμό μέχρι και την υλοποίηση τους πραγματοποιούνται με μοναδικό κριτήριο το κέρδος και γι' αυτό εκτελούνται με άθλιους όρους για τους εργαζόμενους και με ακόμα χειρότερους αν ψηφιστεί το νομοσχέδιο.

Για αυτό και μπαίνουν στην άκρη έργα που είναι αναγκαία για την λαϊκή οικογένεια, όπως σχολεία και νοσοκομεία, που η αναγκαιότητα τους φάνηκε ακόμη περισσότερο τον τελευταίο χρόνο, έργα αντισεισμικής θωράκισης σε μια χώρα που οι σεισμοί είναι καθημερινό φαινόμενο, έργα αντιπλημμυρικά που στην πρώτη ψιχάλα παραλύει το σύμπαν και θρηνούμε ανθρώπινες ζωές, έργα υποδομών για αθλητισμό και πολιτισμό κ.ά.

Γνωρίζουμε ποιος κερδίζει και ποιος χάνει, είτε σε περίοδο ανάπτυξης είτε σε περίοδο κρίσης.

Πάλι για την ανάκαμψη και διασφάλιση των κερδών των κατασκευαστικών ομίλων και των μεγαλοεργολάβων είναι που η κυβέρνηση της ΝΔ επιδιώκει τώρα να νομοθετήσει το 10ωρο, την απλήρωτη εργασία και τις απλήρωτες υπερωρίες, να καταργήσει το 8ωρο, 101 χρόνια μετά την καθιέρωση του στη χώρα μας.

Το αστείο και προκλητικό ταυτόχρονα επιχείρημα ότι οι υπερωρίες χωρίς επιπλέον αμοιβή θα ανταλλάσσονται με ρεπό ή μέρες άδειας μέσα στο βμηνο καμία σχέση δεν έχει με την πραγματικότητα. Εδώ τώρα υπάρχουν καθυστερήσεις και απληρωσιά στα ήδη δεδουλευμένα, θα νοιαστεί μετά από ένα χρόνο; Αντιθέτως, κατοχυρώνεται η δυνατότητα του εργοδότη να ξεζουμίζει τους εργάτες όταν υπάρχει πίεση να τελειώσει το έργο και μάλιστα χωρίς παραπάνω αμοιβή και να «μοιράζει» ρεπό και άδειες όταν θα «μαζεύεται» το έργο. Ή μπορεί να υπάρξουν και περιπτώσεις που να δίνει τις άδειες στα «χαρτιά» και να βάζει τους εργαζόμενους να δουλέψουν μαύρα.

Με αυτό το νομοσχέδιο-έκτρωμα αυξάνονται και οι νόμιμες υπερωρίες σε όλους τους κλάδους στις 150 ώρες το χρόνο! Πάνω από το 10ωρο δηλαδή θα επιτρέπεται η εργασία ως και 13 ώρες ημερησίως, αφού όπως αναφέρεται και σε κατεύθυνση – οδηγία της ΕΕ, ο αναγκαίος χρόνος ανάπαυσης είναι απλά οι 11 ώρες ημερησίως. Οι εργοδότες θα το εκμεταλλευτούν στο έπακρο και θα επεκτείνουν τα όρια της εργάσιμης ημέρας για να θησαυρίσουν όπως κάνουν πάντα. Πρακτικές που σε μια σειρά έργα κατασκευαστές και μεγαλοεργολάβοι έχουν κάνει πράξη, τώρα θα γενικευτούν, αυξάνοντας την αυθαιρεσία των εργοδοτών, συνολικά την εκμετάλλευση.

Με την αύξηση του εργάσιμου χρόνου στις 10-12 ώρες καθημερινά για μεγάλο χρονικό διάστημα, εντείνεται η φθορά του οργανισμού, που δεν αναπληρώνεται με αντίστοιχα ρεπό. Κάτω από αυτές τις συνθήκες και με την εντατικοποίηση της δουλειάς θα αυξηθούν και τα εργατικά ατυχήματα. Με αυτά τα ωράρια δεν θα μένει χρόνος να ασχοληθούμε με τις οικογένειες μας, δεν θα υπάρχει περιθώριο για προσωπική και κοινωνική ζωή.

Απέναντι σ' αυτή την κατάσταση, το προηγούμενο διάστημα δώσαμε μάχες με στάσεις εργασίας και άλλες κινητοποιήσεις για να τηρείται το ωράριο, να σταματήσει η δουλειά τα Σ/Κ, να εφαρμοστούν ορισμένα μέτρα προστασίας των συναδέλφων στο χώρο δουλειάς.

Λέει η κυβέρνηση δια στόματος Χατζηδάκη: ο εργαζόμενος θα μπορεί να επιλέξει αν θέλει να δουλέψει 10ωρο και να παίρνει ρεπό εντός βμηνου ή και χρόνου, είναι ελεύθερος να διαπραγματεύεται ατομικά ακόμη και αν υπάρχει υπογεγραμμένη κλαδική ή επιχειρησιακή σύμβαση.

Εδώ γελάνε και οι πέτρες! Το ότι δεν έχει πατήσει το ποδάρι του ο Υπουργός σε χώρο δουλειάς το ξέρουμε, ας μην κάνει όμως την πάπια πως δεν γνωρίζει τι επικρατεί εκεί μέσα. Οι εργαζόμενοι βιώνουμε στο πετσί μας την εργοδοτική τρομοκρατία και τους εκβιασμούς, το φόβο της απόλυσης την πίεση για να ολοκληρωθούν τα έργα και να αυγατίζουν τα κέρδη τους οι μεγαλοκατασκευαστές.

Η δήθεν εθελοντική – ελεύθερη επιλογή είναι παραμύθι όταν υπάρχει ολόκληρη στρατιά ανέργων που ανακυκλώνονται μήνα με το μήνα, όταν δεν υπάρχουν ΣΣΕ. Κανένας εργάτης δεν μπόρεσε και δεν μπορεί να διαπραγματευτεί μόνος του υπέρ του τους όρους εργασίας, το μεροκάματο και ένσημο.

Μόνο όπου υπήρξε οργανωμένη αντίδραση από τους ίδιους τους εργαζόμενους και με την αποφασιστική παρέμβαση του Συνδικάτου καταφέραμε να υπογράψουμε συμβάσεις σε 3 μεγάλα έργα της Αττικής το προηγούμενο διάστημα, με αυξήσεις στα μεροκάματα και με κατώτερο τα 45 ευρώ (Αστέρας Βουλιαγμένης, Φάληρο, ΛΗΔΡΑ).

Κι επειδή ορισμένοι λένε ότι πριν τη ΝΔ ήταν λίγο καλύτερα, ας μην βγαίνει στα κάγκελα και ο ΣΥΡΙΖΑ, γιατί ακόμη και εκεί που υπογράφηκαν συμβάσεις, σαν προηγούμενη κυβέρνηση αρνιόταν να την περάσει ως υποχρεωτική για όλους τους εργαζομένους σε αυτά τα έργα, έβαζε εμπόδια στην εφαρμογή τους, αξιοποιώντας προηγούμενους νόμους, που τους διατήρησε και τους προωθεί παραπέρα και η ΝΔ σήμερα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ που δήθεν νοιάζεται για την κατάργηση του δωρου όταν ήταν κυβέρνηση επέβαλλε την 12ωρη εργασία στους νοσοκομειακούς γιατρούς, ενώ κήρυξε υποχρεωτική την ΣΣΕ που υπογράφηκε από τις δυνάμεις του εργοδοτικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού, της ξεπουλημένης πλειοψηφίας της Ομοσπονδίας του Επισιτισμού – Τουρισμού που έδινε το ελεύθερο για 7ήμερη εργασία και ωράρια λάστιχο, δηλαδή με ενσωματωμένη την διευθέτηση του χρόνου εργασίας, όπως βολεύει τους ξενοδόχους, ακόμα και με μειώσεις μισθών, στο όνομα να σωθεί ο θεσμός των ΣΣΕ.

Έφτασε στο σημείο να λέει ότι άλλο είναι να κάνει διευθέτηση του χρόνου εργασίας ο κάθε εργαζόμενος ατομικά κι άλλο να γίνεται αυτή μέσα από Συλλογικές Συμβάσεις. Εδώ δε μιλάμε για συλλογική προστασία των εργαζομένων, αλλά για συναίνεσή τους στα σχέδια της εκάστοτε εργοδοσίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν κάνει αντιπολίτευση για λογαριασμό των εργαζομένων. Ουσιαστικά συμφωνεί με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και αυτό που ζητά είναι η σωστή εφαρμογή του νόμου.

Κατηγορεί την κυβέρνηση πως δεν εφαρμόζει σωστά τις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές – που έχουν κάνει πραγματικότητα στις ισχυρές χώρες της ΕΕ τις ατομικές συμβάσεις, τις ελαστικές μορφές απασχόλησης, τα 13ωρα και τη σύνταξη στα 72 – και πως έτσι στηρίζει τους εργοδότες που δεν σέβονται τους κανόνες και τους υπάρχοντες νόμους, λέγοντας ότι το νομοσχέδιο είναι δώρο στους «κακούς εργοδότες» για να μην βρίσκονται πια σε καθεστώς παρανομίας.

Οι οικοδόμοι έχουμε πλέον πείρα. Δεν τους εμπιστευόμαστε. Δεν υπάρχει καλή και κακή διευθέτηση του χρόνου εργασίας, που οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών, βήμα-βήμα έχουν προωθήσει η μία με τη βοήθεια της άλλης. Αυτό έχει οδηγήσει στην τραγική κατάσταση με τα ωράρια σήμερα κι ας σκεφτούμε τι θα γίνει μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου αυτού.

Το έκτρωμα όμως έχει και συνέχεια αφού ανοίγει το δρόμο για την ανατροπή της πενθήμερης εργασίας, προετοιμάζεται και στον κλάδο η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας. Θα μπορεί να επιτραπεί η λειτουργία των επιχειρήσεων έτοιμου σκυροδέματος (μπετού) τις Κυριακές, αυτό που δεν αναφέρεται όμως είναι το ποιοι θα ρίχνουν το μπετόν και πού, εκτός κι αν έχουν ανακαλύψει τον τρόπο για να το διατηρούν και να δουλεύεται την επόμενη μέρα. Πράγμα που σημαίνει ότι στα διάφορα οικοδομικά έργα θα καλούμαστε να δουλεύουμε και τις Κυριακές, γιατί «το μπετό δεν μπορεί να περιμένει».

Δεν έφταναν όλα αυτά, καθιερώνεται και η ψηφιακή κάρτα εργασίας, ύστερα από πρόταση της ξεπουλημένης ηγεσία της ΓΣΕΕ. Δηλαδή νομοθετούν πρώτα το 10ωρο και την απλήρωτη υπερωρία και μετά δήθεν θα ελέγχουν τον χρόνο εργασίας για να δει αν πληρώνονται σωστά οι εργαζόμενοι. Ποιος θα ελέγχει το πως θα χτυπιέται αυτή η κάρτα; Την ώρα που με αυτό το ν/σ καταργείται η Επιθεώρηση Εργασίας και μετατρέπεται σε ανεξάρτητη αρχή, με οικονομική αυτοτέλεια. Ήδη οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του ΣΕΠΕ και του ΕΦΚΑ βαράνε διάλυση, αποδυναμώθηκαν συνειδητά τα τελευταία χρόνια από όλες τις κυβερνήσεις για να μπορούν να είναι ανεξέλεγκτοι οι εργοδότες.

Ήταν όμως μια ασφαλιστική δικλείδα ως ένα βαθμό και κάτω από την πίεση του Συνδικάτου και των εργαζομένων μπορούσαμε να διεκδικήσουμε με καλύτερους όρους μέτρα για την Υγεία και Ασφάλεια στους χώρους δουλειάς, τα δεδουλευμένα, τα κλεμμένα ένσημα, την τήρηση ωραρίων κτλ. Έγινε σημαντική προσπάθεια αυτό το τρίχρονο να ασκήσουμε πίεση στο Υπουργείο Εργασίας και την Επιθεώρηση Εργασίας για περισσότερους ελέγχους, που είχαν και θετικά αποτελέσματα στο να παρθούν μέτρα για Υγιεινή – Ασφάλεια εν μέσω πανδημίας, αλλά και στον περιορισμό του ξεχειλώματος των ωραρίων.

Ας σκεφτούμε τι έλεγχοι θα γίνονται στη συνέχεια, χωρίς οικονομικά μέσα, με ακόμα λιγότερους επιθεωρητές, ενώ θα φύγουν όλες οι πολιτικές ευθύνες από την εκάστοτε κυβέρνηση. Μας στερούν κι αυτό το εργαλείο που είχαμε για να

διεκδικήσουμε το δίκιο μας. Κι ύστερα έχουν το θράσος να λένε ότι αυτός ο νόμος είναι για την προστασία των εργαζομένων.

Επιπλέον οι διακηρύξεις για την κατάργηση της διάκρισης των αποζημιώσεων απόλυσης μεταξύ υπάλληλων και εργατοτεχνιτών είναι το τυρί για να κρυφτεί η φάκα. Στην πράξη αφορά πολύ λίγους οικοδόμους, αφού οι περισσότεροι δεν έχουμε σταθερό εργοδότη για πάνω από έναν χρόνο, δεν γνωρίζουμε τι πάει να πει αποζημίωση όταν μας διώχνουν από την δουλειά ή όταν τελειώνει το έργο. Ιδιαίτερα τώρα που τα μεροκάματα είναι μειωμένα στο μισό ενώ τα ένσημα δεν ξεπερνάνε τα 10-12 τον μήνα κατά μέσο όρο. Αλλά ακόμα για έναν εργαζόμενο με πολλά χρόνια στον ίδιο εργοδότη για τι αποζημίωση μιλάμε; Αυτό δεν δίνει αέρα στα πανιά της εργοδοσίας να απολύει ό,τι ώρα θέλει, χωρίς ιδιαίτερες επιπτώσεις, ειδικά τους εργαζόμενους που αντιδρούν;

Ο εργοδότης ήδη από τώρα έχει το δικαίωμα να προειδοποιήσει τον εργαζόμενο 4 μήνες πριν την απόλυση του ώστε με αυτό τον τρόπο να του καταβάλει την μισή αποζημίωση. Και στη συνέχεια επιλέγει αν θα τον κρατήσει στην δουλειά σε αυτό το χρονικό διάστημα ή όχι. Προφανώς όμως μπορεί να ξεμπερδέψει με τις «ενοχλητικές φωνές», τους εργάτες που αντιδρούν και αγωνίζονται, αφού θα έχει το ελεύθερο να τους στείλει σπίτι τους μια ώρα νωρίτερα.

Παράλληλα με την προσπάθεια να θεσπίσει όλες αυτές τις αντεργατικές διατάξεις, η κυβέρνηση φέρνει και νέο χτύπημα στη συνδικαλιστική δράση, στα συνδικαλιστικά δικαιώματα, για να ανακόψει κάθε μαχητική αντίδραση, να μπορεί ελεύθερα να τσακίζει κι άλλο δικαιώματα και κατακτήσεις. Με λίγα λόγια, όλα τα παραπάνω για να εφαρμοστούν πρέπει να μην βρουν οργανωμένη αντίσταση από τους εργαζόμενους, αυτό είναι που τρομάζει την εργοδοσία.

Ο στόχος κυβέρνησης και εργοδοσίας είναι προφανής: θέλει να επιβάλλει εργασιακό μεσαίωνα και για να το καταφέρει θέλει τους εργαζόμενους ανοργάνωτους, τα συνδικάτα τους αδύναμα ή ακόμα καλύτερα για την εργοδοσία, να μπορούν να τα ελέγχουν. Θέλουν να επιβάλλουν σιγή νεκροταφείου στους χώρους δουλειάς, να μην υπάρχουν «ενοχλητικές φωνές» που τους χαλάνε τα σχέδια. Καλός εργάτης γι' αυτούς είναι αυτός που δουλεύει με σκυφτό το κεφάλι και κλειστό το στόμα. Για μας δυνατός εργάτης είναι ο οργανωμένος εργάτης.

Γι' αυτό προσπαθούν να βάλουν στο χέρι τα συνδικάτα και τις δημοκρατικές τους λειτουργίες. Μετά τον νόμο Αχτσιόγλου του ΣΥΡΙΖΑ και τη διάταξη περί υποχρεωτικής απαρτίας του 50% + 1 των οικονομικά ενεργών μελών για τη λήψη απόφασης για απεργία, έρχεται η ΝΔ με την υποχρεωτική ηλεκτρονική ψηφοφορία για την απόφαση απεργίας και Γενικών Συνελεύσεων. Βάζουν εμπόδιο στην φυσική παρουσία των εργαζόμενων στις ζωντανές συλλογικές διαδικασίες. Αποκόπτονται οι συνάδελφοι από το να γνωριζόμαστε μεταξύ μας,

να αναπτύσσουμε αλληλεγγύη, να συζητάμε και να αποφασίζουμε μέσα στο συνδικάτο μας. Στην ουσία, έτσι, ακόμα κι αν κάποιος είναι μέλος δεν είναι οργανωμένος.

Εργαζόμενοι μακριά από τα συνδικάτα, που το μόνο που θα κάνουν είναι να εγκρίνουν τις αποφάσεις ξεπουλημένων ηγεσιών και διοικήσεων για να τα κάνουν πλακάκια με την εργοδοσία, είναι φαινόμενα που δεν έχουν θέση στο ταξικό εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Η ψηφοφορία και η συμμετοχή μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή ή κινητού, εκτός ότι δεν παρέχει ασφάλεια και εγκυρότητα στο αποτέλεσμα, δίνει την δυνατότητα στους εργοδότες να παρεμβαίνουν ωμά στις διαδικασίες των συνδικάτων. Δεν θα γνωρίζεις κανείς ποιος είναι πίσω από τον υπολογιστή ή ακόμη καλύτερα θα ψηφίζεις με το αφεντικό πάνω από το κεφάλι, με ό,τι συνεπάγεται αυτό.

Πηγαίνουν το φακέλωμα ένα βήμα παραπέρα! Επιβάλουν την κατάθεση στο Υπουργείο του μητρώου μελών ενός συνδικάτου σε ηλεκτρονική μορφή για να είναι νόμιμο. Με την βοήθεια της κυβέρνησης η εργοδοσία θα γνωρίζει ποιοι εργάτες είναι μέλη ενός σωματείου με ονόματα και διευθύνσεις.

Την ίδια ώρα, οι σύνδεσμοί των εργοδοτών δεν δίνουν το δικό τους μητρώο για να μην μπορεί να εφαρμοστεί ή ακόμα και για να μην υπογραφεί οποιαδήποτε συλλογική σύμβαση εργασίας, με βάση την έως τώρα νομοθεσία.

Με το νομοσχέδιο έρχεται και η περαιτέρω ποινικοποίηση των αγώνων, αφού προβλέπει αποζημίωση στον εργοδότη σε περίπτωση που το διεκδικήσει, εάν μια απεργία κριθεί παράνομη ή καταχρηστική. Σήμερα το 90% των απεργιών κρίνονται από τα δικαστήρια παράνομες ή καταχρηστικές. Μέσα στα υπόλοιπα συμπεριλαμβάνεται και διάταξη για απολύσεις συνδικαλιστών, αφού θα αρκεί μια μήνυση του εργοδότη ή να καταγγείλει την απεργιακή περιφρούρηση για παρεμπόδιση των απεργοσπαστών.

Παρά τα παχιά λόγια ότι οι απεργίες έχουν φάει τα ψωμιά τους ή ότι οι κινητοποιήσεις αυτή την περίοδο είναι γελοιοότητες, αποδεικνύεται πως οι αντίπαλοί μας φοβούνται ένα οργανωμένο ξέσπασμα των εργαζομένων, που μπορεί όχι μόνο να βάλει φρένο στα σχέδιά τους, αλλά να περάσει στην αντεπίθεση για νέες κατακτήσεις.

Οι εργαζόμενοι ξέρουμε μόνοι μας να αποφασίζουμε για το πώς θα παλέψουμε. Μέσα από ζωντανές διαδικασίες στο Συνδικάτο μας, στα Παραρτήματα, στα γιαπιά, όπου γνωριζόμαστε, λέμε τη γνώμη μας και αποφασίζουμε με βάση τα δικά μας συμφέροντα.

Εμείς είμαστε αυτοί που έχουμε τη δύναμη στα χέρια μας και μπορούμε να δυναμώσουμε τη συλλογική δράση και διεκδίκηση. Γιατί σηκώνουμε κάθε μέρα μεγαθήρια, με το δικό μας κόπο, αίμα και ιδρώτα, που μας τον κλέβουν οι

κατασκευαστές κι οι μεγαλοεργολάβοι για να κονομάνε. Αυτοί κάνουν τα κουμάντα τους, είναι οργανωμένοι για τα δικά τους συμφέροντα, για να παίρνουν τις δικές τους αποφάσεις, που τσακίζουν τη δική μας ζωή, τα δικαιώματά μας.

Γνωρίζουν πολύ καλά πως όσο οργανωνόμαστε, όσο γινόμαστε περισσότεροι και μαζικοποιούμε το Συνδικάτο μας, αποφασισμένοι να παλέψουμε για το δίκιο μας, τόσο θα μεγαλώνουν τα δικά τους προβλήματα. Γιατί όταν είμαστε ενωμένοι σε μια γροθιά Έλληνες και μετανάστες εργάτες, ενισχύουμε τη δύναμή μας. Έχουν το φόβο μας και καλά κάνουν.

Δεν πρόκειται να αποδεχτούμε ούτε λέξη από το νομοσχέδιο έκτρωμα. Τους κάνουμε ξεκάθαρο πως δεν πρόκειται να περάσουν τα σχέδια τους, δεν πρόκειται να βλέπουμε ως θεατές να περνάνε νόμους που ακυρώνουν κατακτήσεις ενός αιώνα. Στον κλάδο γνωρίζουμε πως όλα κατακτιούνται. Το 7ωρο κατοχυρώθηκε από τους ίδιους τους οικοδόμους στα γιαπιά με σκληρούς αγώνες, από την δεκαετία του '80 ακόμα, κάνοντας πράξη το σύνθημα «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη». Δεν αποδεχόμαστε να δουλεύουμε σήμερα περισσότερες ώρες, ανασφάλιστοι, απροστάτευτοι, με μεροκάματα στον πάτο, δεν πρόκειται να συμβιβαστούμε με τα ψίχουλα, για να κονομάνε οι κατασκευαστικοί όμιλοι και οι μεγαλοεργολάβοι. Υπάρχουν όλες οι δυνατότητες, τα τεχνικά μέσα και εργαλεία για να δουλεύουμε λιγότερες ώρες, πιο ξεκούραστα, με ασφάλεια, να έχουμε αξιοπρεπή μισθό, σταθερή εργασία και δικαιώματα. Δεν κάνουμε βήμα πίσω από το 7ωρο – 5ημερο – 35ωρο, που να κατοχυρώνεται με κλαδική ΣΣΕ και με ουσιαστικές αυξήσεις στα μεροκάματα.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν χωράει μερεμέτισμα, όπως λένε οι παρατάξεις της ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ. Στην ίδια γραμμή είναι και η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ που έχει φτάσει στο σημείο να υπονομεύει ανοιχτά τις απεργίες, όπως έκανε στις 26 Νοέμβρη του '20, όπως έκανε πρόσφατα στις 6 Μάη που κήρυξαν απεργία εκατοντάδες πρωτοβάθμια σωματεία, Ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα αλλά η ΓΣΕΕ αποφάσισε υποτιθέμενη απεργία στις 4 Μάη, μια μέρα μετά την αργία της Δευτέρας του Πάσχα και γνωρίζοντας πως η κυβέρνηση θα όριζε ως αργία την συγκεκριμένη ημερομηνία. Είναι σε ανοιχτή επικοινωνία με τον ΣΕΒ και την κυβέρνηση, συνδιαλέγονται μαζί τους για να υποτάξουν τους εργαζόμενους, να αποδεχτούν τις απαιτήσεις του κεφαλαίου για το «κοινό καλό» όλων. Λες και τα συμφέροντα μας και οι ανάγκες μας είναι ίδιες.

Ο εορτασμός της φετινής εργατικής Πρωτομαγιάς, με την απεργία στις 6 Μάη ανέδειξε τις δυνατότητες, χάλασε τα σχέδια της κυβέρνησης και της ξεπουλημένης ηγεσίας της ΓΣΕΕ να μην «κουνηθεί φύλλο». Έδωσε μήνυμα κλιμάκωσης κι οι επόμενες μέρες πρέπει να μας βρουν στο πόδι. Τώρα πρέπει να δυναμώσει η πίεση, να κάνουμε το επόμενο βήμα.

Στα πλαίσια αντιπαράθεσης μας με την κυβέρνηση να προετοιμάσουμε μια μαζική κινητοποίηση στο Υπουργείο Εργασίας τις επόμενες μέρες για να

δώσουμε το μήνυμα πως οι οικοδόμοι δεν σκύβουν το κεφάλι, δεν συμβιβάζονται με την χαμοζωή. Να πάρουμε εδώ, σήμερα απόφαση για νέα απεργιακή κινητοποίηση στις αρχές Ιούνη, με αιχμή να αποσυρθεί το αντεργατικό νομοσχέδιο αλλά και να καταργηθούν όλοι οι αντεργατικοί νόμοι των κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ που τσάκισαν μισθούς, δικαιώματα, ασφάλιση, σύνταξη, να καταργηθούν ο απεργοκτόνος νόμος Βρούτση-Αχτσιόγλου, ο νόμος περιορισμού των διαδηλώσεων, όλοι οι αντεργατικοί νόμοι και ΠΝΠ που πέρασαν εν μέσω πανδημίας.

Έχουμε αποκτήσει σημαντική θετική και αρνητική πείρα όλο αυτό το διάστημα. Σίγουρα έγιναν λάθη, που όμως διορθώνονται και προχωράμε μέσα στην μάχη. Πραγματοποιήθηκαν κλαδικές απεργίες με καλή συμμετοχή, ασκήσαμε πίεση σε κυβερνήσεις και εργοδότες, καταφέραμε να υπογράψουμε εργοταξιακές συμβάσεις. Έχουμε βελτιώσει την λειτουργία του Συνδικάτου μας και των παραρτημάτων μας. Έχουμε καταφέρει να έχουμε σταθερή παρέμβαση στα μεγάλα εργοτάξια και να πραγματοποιούμε τακτικά ΓΣ, να κουβεντιάζουμε, να ακούμε τους συναδέλφους, να εξειδικεύουμε το πλαίσιο πάλης, που συνδυάζει τα προβλήματα του κλάδου με τα προβλήματα που προκύπτουν ανά χώρο δουλειάς.

Έχει προχωρήσει η πιο εξειδικευμένη δουλειά στους μετανάστες συναδέλφους, με έκδοση ανακοινώσεων σε άλλες γλώσσες, με συσκέψεις κ.τ.λ. όχι γιατί ξεχωρίζουμε τους μετανάστες, αλλά για να δούμε ξεχωριστά τι ειδικά προβλήματα αντιμετωπίζει ένας συνάδελφος από ξένη χώρα, για να δυναμώσουν οι δεσμοί με το συνδικάτο, να ξεπεράσουν δισταγμούς και φόβους και να νοιώθουν το Συνδικάτο ως το σπίτι τους, το χώρο που μπορούν να απευθυνθούν για όλα τα ζητήματα.

Για να δυναμώσει η αλληλεγγύη σε όσους σήμερα δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα. Σε αυτά τα πλαίσια οργανώσαμε μέτωπο αλληλεγγύης κατά την διάρκεια των περιοριστικών μέτρων και αποδείχτηκε έμπρακτα από την συνεισφορά εκατοντάδων συναδέλφων ότι δεν είναι κανένας μόνος του. Αυτό πρέπει να το κρατήσουμε και το επόμενο διάστημα.

Έγιναν βήματα στο συντονισμό και την κοινή δράση των σωματείων του κλάδου, με τους ηλεκτρολόγους, το ξύλο, το σωματείο των μισθωτών τεχνικών. Κάναμε κοινές παρεμβάσεις σε ορισμένους χώρους δουλειάς, προχωρήσαμε σε κλαδικές κινητοποιήσεις. Κάναμε προσπάθεια ακόμα και με σωματεία χειριστών ώστε να δοθεί ενιαία – μαζική μαχητική απάντηση στην εργοδοσία του κλάδου. Είχαμε κοινές παρεμβάσεις στον ΑΚΤΩΡΑ ενάντια στις απολύσεις, πραγματοποιήσαμε ΓΣ και κλαδικές μαζί με αυτά τα σωματεία.

Τώρα πρέπει να δυναμώσει κι άλλο η κοινή δράση με σωματεία που έχουν ταξικό προσανατολισμό σε σύγκρουση με το κεφάλαιο, τους πολιτικούς του εκπροσώπους αλλά και κόντρα στη γραμμή υποταγής της ΓΣΕΕ.

Ξεκινήσαμε μια προσπάθεια για τον συντονισμό σωματείων, φορέων και συλλόγων ανά γειτονιά και εδώ στο κέντρο της Αθήνας για την ενίσχυση της ΠΦΥ για την υπεράσπιση της υγείας μας.

Αντίστοιχες πρωτοβουλίες πάρθηκαν και από τα παραρτήματα των Δυτικών συνοικιών ενάντια στο νέο ΧΥΤΑ στη Φυλή με τη συμμετοχή περίπου 40 σωματείων και φορέων στις εκεί γειτονιές. Για τη διεκδίκηση ελεύθερων χώρων για το λαό κ.ά.

Πήραμε την πρωτοβουλία να καλέσουμε άμεσα σε κινητοποίηση ενάντια στον κρατικό αυταρχισμό και την καταστολή που εντάθηκε το τελευταίο διάστημα με αποκορύφωμα τον αναίτιο ξυλοδαρμό φοιτητή από την αστυνομία πάνω στην πλατεία Ν. Σμύρνης όπου βρίσκονταν οικογένειες με μικρά παιδιά. Μια κινητοποίηση που πήρε μαζικά χαρακτηριστικά και ανέδειξε και το κύρος του Συνδικάτου μέσα στους εργαζόμενους. Τέτοια παραδείγματα αυταρχισμού και αστυνομοκρατίας θα μπορούσαμε να πούμε πολλά άλλωστε και εδώ στον κλάδο είχαμε περιστατικά.

Όλη αυτή η δουλειά είναι παρακαταθήκη για την συνέχεια. Να κρατήσουμε τα θετικά και να βελτιώσουμε τις όποιες αδυναμίες και λάθη. Να γίνουν τα Παραρτήματα επιτελείο μάχης, να έχουν γνώση το τι συμβαίνει, τι ζητήματα προκύπτουν σε κάθε γειτονιά, στα έργα στο χώρο ευθύνης τους. Να έχουν δεσμούς με τους συναδέλφους στη γειτονιά, να νοιώθει ο συνάδελφος πως το σωματείο είναι το αποκούμπι του.

Με πίστη και εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη από σήμερα κιόλας να μπούμε όλοι στην μάχη για την επιτυχία των αρχαιρεσιών. Να δουλεύουμε με χαρτί και μολύβι, με τα υλικά μας, να πάρουν φωτιά τα πόδια μας και να βρεθούμε και να συζητήσουμε με χιλιάδες οικοδόμους. Η οργή και η αγανάκτηση που υπάρχει να γίνει οργανωμένη δράση. Οι ΓΣ των παραρτημάτων τις επόμενες μέρες πρέπει να είναι μαζικές.

Να συμβάλλουμε ο καθένας μας από το δικό του μετερίζι για να δυναμώσει ο αγώνας κόντρα στα σχέδια κυβέρνησης – εργοδοσίας. Να μαζικοποιήσουμε το Συνδικάτο μας, με νέες εγγραφές, να μπουν κι άλλοι στη μάχη μπροστά και στις αρχαιρεσίες. Να σκεφτούμε τι θα σημαίνει αν ψηφίσουν 4000 οικοδόμοι, τι δυναμική θα διαμορφωθεί, τι μήνυμα θα πάρουν όλοι αυτοί που μας θέλουν συμβιβασμένους, να δουλεύουμε με σκυφτό το κεφάλι και κλειστό το στόμα, ότι οι συνάδελφοι εμπιστεύονται το Συνδικάτο, πολύ περισσότερο αν συμμετέχουν στη ζωή και δράση του.

Βάζοντας στο επίκεντρο τις δικές μας ανάγκες συνεχίζουμε στο δρόμο του αγώνα και της σύγκρουσης με όλους αυτούς που τσακίζουν τις ζωές μας. Έχουμε

την ικανότητα και την δύναμη να τους νικήσουμε! Αρκετά φάνανε οι εργοδότες από την εκμετάλλευση της δικής μας κοπιαστικής εργασίας. Σηκώνουμε το ανάστημά μας απέναντι σε αυτά τα παράσιτα. Εμείς σκλάβοι του 21ου αιώνα δεν θα γίνουμε!

Χτίζουμε γερά θεμέλια αντίστασης και βάζουμε τους όρους για να περνάμε στην αντεπίθεση για σύγχρονους όρους και συνθήκες εργασίας. Γραφόμαστε, οργανωνόμαστε και δυναμώνουμε το Συνδικάτο μας. Ψηφίζουμε για να αποτελέσει ακόμα πιο ισχυρό όπλο στα χέρια μας. Για να ζήσουμε καλύτερα εμείς κι οι οικογένειές μας.